

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: گلن فورد
فرستنده: عثمان حیدری
۰۶ اپریل ۲۰۱۹

گلن فورد

گفتار و کردار سوسیال امپریالیست‌ها

چپ ایالات متحده از «سوسیالیست‌های» خودخوانده‌ای که با مبارزات واقعی علیه امپریالیسم در جهان هیچ همبستگی ندارند، ستاره می‌سازد.

بهترین شاهد برای ضعف عمیق «چپ» در ایالات متحده این است که لازم می‌داند با اعتبار دادن به برنی ساندرز «سوسیالیسم» را در گفتمان سیاسی ملی به واژه‌ای بی‌خطر مبدل نماید.

هزینه ورود سوسیالیسم به گفت‌وشتود سیاسی در کام جانور سلطه‌طلب سرمایه‌داری این است که همیشه باید در معیت واژه دمکراتیک حرکت کند تا خود را از ایدئولوژی‌های فرضاً «خودکامه» همان نام متمایز نماید.

پسوند «دمکراتیک» معجزه می‌کند، با سحر و جادو اردوگاه تاریخی «سوسیالیستی» را گسترش می‌دهد تا رئیس‌جمهور فرانکلین روزولت را که فرد ثروتمندی بود که هرگز خود را سوسیالیست نمی‌دانست، اما «منشور حقوق اقتصادی» سال ۱۹۴۴ او کلمه‌به‌کلمه منبع سوسیالیسم مارک برنی ساندرز شده است، دربر گیرد. در عین حال، تقریباً از همه جنبش‌ها و دولت‌های سوسیالیستی در تاریخ بشر دیو می‌سازد.

تحت شکل «دمکراتیک» از سوسیالیسم، طبقه سرمایه‌دار حاکم هرگز سرنگون نمی‌شود، اما به رفرم‌هایی برای دادن حقوق اقتصادی و سیاسی ابتدائی به زحمتکشان تن می‌دهد. سوسیالیست‌های ساندرژی که سرنگون کردن «خدایان سرمایه» در داخل را ضروری نمی‌دانند با ساختارهای نظامی- سیاسی- اقتصادی سرمایه‌داری جهانی، نظامی که اکثر خلق‌های جهان آن‌را امپریالیسم می‌نامند، هیچ مخالفت اصولی ندارند.

اما «سوسیالیست‌های دمکراتیک» امریکائی آن واژه را دوست ندارند، زیرا طبقه حاکم ایالات متحده را ناراحت می‌کند. علاوه بر این، «سوسیالیست‌های» نوع ساندرز بخش اصلی فهرست رفقای سرمایه‌دار راست و «مرکزگرا»ی خود را از ملت‌های دشمن، که شامل لیبیا، سوریه، و اکنون ونزوئلا (سوسیالیست‌های «خودکامه») می‌شود، همراه دارند.

سوسیالیسم ساندرز از همبستگی تهی است، به استثنای همبستگی با همفکران سوسیال دمکرات سفید اروپائی که مدت‌ها پیش با طبقات حاکم خود و غارت جهان مستعمراتی به وسیله آن‌ها صلح نمودند و اکنون سلطه جهانی ماشین جنگی ایالات متحده را می‌پذیرند. ولادیمیر ایلیچ لنین در سال ۱۹۱۷ در کتاب «امپریالیسم، بالاترین مرحله سرمایه‌داری» روشن و کوتاه گفت: «رهبران امروز حزب به اصطلاح «سوسیال دمکرات» المان بحق «سوسیال امپریالیست»، سوسیالیست در گفتار و امپریالیست در کردار نامیده می‌شوند.»

در ایالات متحده کنونی، «سوسیال امپریالیست‌ها»ئی مانند ساندرز و الکساندریا اوکاسیو-کورتز در ارتباط با صلح ضعیف بوده- فقط قدری از همتایان خود در حزب دمکرات سرمایه بزرگ کمتر جنگ‌طلب می‌باشند.

رویاروی با اقدامات جنگی رسوای رئیس‌جمهور ترمپ علیه ونزوئلا، از جمله تلاش کودتای جاری، تحریم‌های اقتصادی ددمنشانه، سرقت شنیع میلیاردها از دارائی‌های اقتصادی، و تهدید مداخله مسلحانه، ساندرز و اوکاسیون-کورتز در حالی‌که منطق تجاوزگری را می‌پذیرند، سروصدای خفیفی علیه عملیات نظامی به راه می‌اندازند. هیچ‌یک حتا کلمه‌ای درباره حقوق بین‌الملل- موضوعی که از گفتمان مؤدبانه در کشور مراکز فرماندهی امپریالیسم رخ بر بسته است- به زبان نمی‌آورد.

هنگامی‌که به ونزوئلا می‌رسد، برنی و نوچه او اوکاسیو-کورتز، مانند یک امپریالیست دروغ می‌گویند. از نظر برگزاری انتخابات آزاد و منصفانه تحت نظارت بین‌المللی، ونزوئلا ملت قهرمان نیم‌کره و احتمالاً جهان است. جیمی کارتر رئیس‌جمهور پیشین، که به هیچ‌وجه سوسیالیست نیست، گفت: «واقعیت این است که با توجه به انتخابات ۹۲ که ما ناظر آن بودیم، من می‌توانم بگویم روند انتخاباتی در ونزوئلا بهترین در جهان است.»

برنی ساندرز طی کارزار انتخاباتی ۲۰۱۶ مردی را که این روند دمکراتیک و سوسیالیستی را به جریان انداخت، مرحوم هوگو چاوز را مورد اهانت قرار داد. ساندرز در یک نامه برای جمع‌آوری کمک مالی نوشت: «دیروز، یکی از برجسته‌ترین اعضای «کمیتة اقدام سیاسی» هیلری کلینتن شدیداً به کارزار ما حمله کرد. آن‌ها گفتند که من با

سازمان‌های تروریستی خاورمیانه دوست خواهم شد، و حتا سعی کردند مرا با یک دیکتاتور کمونیست مرده وصل کنند»، منظور او چاوز بود که چندین بار بدون نقص انتخاب شد.

ساندرز این هفته در برنامه «تالار شهر» سی. ان. ان دروغ علیه دولت سوسیالیستی ونزوئلا را تکرار کرد. وی بدون هیچ توجیهی طوطی‌وار خط کودتاچیان را تکرار کرد و گفت: «من فکر می‌کنم شواهد به وضوح بسیار نشان می‌دهند که انتخابات گذشته در ونزوئلا یک انتخابات آزاد و منصفانه تحت نظارت بین‌المللی نبود.»

ساندرز پس از آن‌که دولت در کاراکاس را غیرمشروع ساخت و منطق کودتا و حتا تجاوز نظامی را تأیید نمود، ژست صلح‌آور را به خود گرفت:

«همان‌طور که می‌دانید، ایالات متحده دولت‌های به طور دموکراتیک انتخاب شده را در چیلی، و در برزیل، و در گواتمالا و در دیگر کشورهای در سراسر جهان سرنگون ساخت. لذا، به مثابه کسی که شدیداً به حقوق بشر و دموکراسی باور دارد، ما باید هر چه می‌توانیم انجام دهیم. اما من فکر می‌کنم هنگامی که یک ملت نیرومند می‌رود و به مردم دیگر می‌گوید چه کسی باید دولت آن‌ها باشد ما با پی‌آمدهای ناخواسته روبه‌رو می‌شویم. نتیجتاً نظر من این است که، چه عربستان سعودی که یک رژیم استبدادی دارد باشد چه ونزوئلا، ما باید برای ایجاد یک فضای دموکراتیک هر کاری می‌توانیم انجام دهیم. اما من به مداخله نظامی ایالات متحده در آن کشورها باور ندارم.»

اوکاسیو-کورتز در شب سخنرانی «وضعیت کشور» دونالد ترامپ به ونزوئلا بد دهنی کرد و درگیری را در قاب «موضوع رژیم خودکامه در برابر دموکراسی» قرار داد، و نتیجتاً، کودتاچیان را که در صورت موفقیت تهدیدات خود را برای «ریشه‌کن ساختن» سوسیالیسم در ونزوئلا عملی خواهند ساخت تشویق نمود از نامزدهای ریاست جمهوری حزب دموکرات، فقط تولسی‌گبرد، نماینده ضدجنگ از هاوایی در کنگره، که خود را سوسیالیست نمی‌نامد، قاطعانه مخالف مداخله بود. گبرد در توییتر نوشت: «ایالات متحده لازم است از ونزوئلا بیرون بماند. بگذارید مردم ونزوئلا آینده خود را تعیین کنند. ما نمی‌خواهیم کشورهای دیگر رهبران ما را انتخاب کنند—لذا ما باید تلاش برای انتخاب کردن رهبران آن‌ها را متوقف نماییم.»

باقی نامزدهای دموکرات خوک‌های امپریالیست جنگ‌طلب هستند.

سناتور کامالا هاریس: «چیزی که در ونزوئلا می‌گذرد یک بحران است. مردمی که از رژیم دیکتاتوری مادورو فرار کرده اند سزوار ایمنی و حراست هستند. من، به مثابه رئیس‌جمهور، فوراً ونزوئلایی‌ها را مشمول قانون «وضعیت

حمایتی موقت» خواهم نمود. این کار درستی است که باید انجام داد. امریکا باید در این نیمکره رهبری اخلاقی خود را نشان دهد.»

کرستن گیلی براند تماماً خواهان یک کودتا است. سخنگوی سناتور ایالت نیویورک به «هافینگتون پست» گفت گیلی براند «از کار با متحدین ما برای به رسمیت شناختن خوان گوایدو- که طبق قانون اساسی تا زمانی که ونزوئلا بتواند انتخابات جدید برگزار نماید، قانوناً رئیس‌جمهور است- حمایت می‌کند. و او در حالی که معتقد است تحریم‌های اقتصادی بجا هستند از فرستادن نیروی نظامی به ونزوئلا حمایت نمی‌کند.»

الیزابت وارن تبلیغات امپریالیستی را نشخوار می‌کند. سناتور ایالت ماساچوست گفت: «مردم ونزوئلا سزاوار انتخابات آزاد و منصفانه، اقتصادی که کار کند، و امکان زندگی بدون ترس از خشونت از جانب دولت خود می‌باشند.»

خوآکین کاسترو، نماینده مجلس نمایندگان از ایالات تکزاس سال پیش گفت: «ما دیده ایم که مادورو دموکراسی ونزوئلا را از بین برد و یک فاجعه اقتصادی و انسانی منطقه‌ای به وجود آورد.»

سناتور کوری بوکر از ایالت نیوجرسی یک جنگ‌طلب خوددار است: «مادورو در سطوح زیادی مرا نگران می‌کند.»

در عین حال، گروه لیما، متشکل از ۱۴ ملت امریکای لاتین که رهبری آن‌ها را نخبگان سفید دارند، و بلوک اروپایی- تنها متحدین واشنگتن در خفه کردن ونزوئلا- عملیات نظامی علیه ونزوئلا را رد کردند. افریقا، کارائیب (به استثنای باهاما) و اکثریت باقی جهان با اقدامات و تهدیدات قانون‌شکنانه ایالات متحده مخالفند.

حداقل ۳۸ عضو مجلس نمایندگان ایالات متحده لایحه پیشنهادی «اچ. آر ۱۰۰۴» را که بدون موافقت کنگره اقدام نظامی علیه ونزوئلا را ممنوع می‌نماید، امضاء کرده اند. از جمله امضاءکنندگان الکساندریا اوکاسیو-کورتز، «سوسیالیستی» است که مانند ساندرز خوشحال است که به کارزار فراجناحی ۲۰ ساله برای بی‌ثبات کردن ونزوئلا اعتبار بخشیده، اما از منطق نهائی امپریالیستی تجاوز واقعی ایالات متحده روی می‌گرداند.

این چیزی است که در بین یک چپ دروغین و نامنجم که از همبستگی واقعی با هر نیروی اجتماعی در جهان که مورد تأیید حاکمان و رسانه‌های آن نباشد ناتوان است، به مثابه «مترقی» و حتا «سوسیالیست» جا زده می‌شود.

عدالت: اگر توصیف لنین از سوسیال امپریالیست‌های متروپل را به کشورهای پیرامونی و به ویژه به مرحله ملی-دمکراتیک انقلاب در آن کشورها تعمیم دهیم، سوسیال امپریالیست‌های جهان سومی را خواهیم یافت که همسو با سوسیال دمکرات‌های هم‌دست با امپریالیسم در متروپل حرکت می‌کنند. نمونه‌وار نگاه کنید به:

۱- «باید در جبهه صلح ایستاد، و نه یکی از دو سوی جبهه جنگ»

۲- «بر مدار چپ: خیزش سوسیالیست‌های امریکا»

۳- «اشک تمساح «عدالت» برای چیست؟»

۴- «جمهوری اسلامی کشور را با ابر بحران‌های ساختاری، سیاسی و اقتصادی مواجه ساخته است و با سیاست خارجی ایدئولوژیک، تنش‌زا و «دشمن‌محور» خود امنیت کشور را به خطر انداخته است. در حالی که دولت امریکا و متحدان منطقه‌ای آن به دنبال بهانه برای تشدید رویارویی با نظام جمهوری اسلامی هستند، مقامات ریز و درشت جمهوری اسلامی سرگرم دادن بهانه‌های لازم به دست آن‌ها از جمله اقدامات تحریک‌آمیز سپاه، تداوم دخالت نظامی در سوریه، افزایش سطح تنش با اسرائیل و درگیر شدن در یمن هستند.» - اخبار روز

منبع: مارکسیسم-لنینیسم امروز

تارنگاشت عدالت